

GENERAL

El paper del docent en l'aprenentatge informal

🕒 1 de juliol de 2011

Heu sentit mai aquesta frase? *Quan l'alumne està preparat, apareix el mestre.*

Això indica que quan prenem consciència de les nostres mancances o limitacions, de la necessitat d'incorporar recursos, eines, habilitats i coneixements al nostre bagatge, ens plantegem un canvi actitudinal que ens obre la ment a nous aprenentatges. I en aquell moment és clau l'aparició d'algú que ens guii en aquest procés.

Ja hem comentat en els posts anteriors que en aquests temps actuals disposem de fonts de informació gairebé il·limitades, de formes d'accedir-hi molt variades, d'una tendència social a compartir els nostres actes, reflexions, opinions i coneixements. Cal afegir el fet que les línies entre el temps de feina, d'aprenentatge, d'oci, de família, cada vegada estan més desdibuixades. I si el paper de l'aprenent està canviant, és lògic pensar que serà necessari també que el paper del docent sigui revisat.

Fins no fa gaire el coneixement era propietat només d'una elit; si volies saber, calia que algú d'aquesta elit t'obris la porta i et subministrés les dosis de saber que, segons el seu criteri, calien en cada moment. Ara, com que el coneixement és patrimoni de tothom, la dificultat no rau en l'accés als continguts sinó en la selecció adequada de les fonts, en l'ordre dels milions de dades a què podem tenir accés. Per tant, un paper important que pot exercir ara el docent és el d'acompanyador d'aquest procés de tria i ordenació.

A banda d'això, és important comptar amb una figura experta en una matèria concreta i que, a més, tingui habilitats especials per a comunicar, que pugui participar en fòrums proposant temes, resolent dubtes, dinamitzant debats... Una persona entrenada a facilitar l'aprenentatge pot resultar molt més efectiva a l'hora de conduir grups de treball i fer-los més productius. D'aquí també en poden sorgir documents o altres tipus de materials d'aprenentatge que un docent pot redactar o coordinar amb una visió més àmplia del tema.

Algunes propostes de redistribució de funcions entre els dos tipus d'aprenentatge apunten cap a centrar més l'aprenentatge formal en els estadis inicials de formació en un lloc de treball determinat i, a mesura que augmenta el grau de coneixement i domini d'aquest lloc, l'aprenentatge s'hauria d'obtenir preferentment de fonts informals (accés a experts, comunitats de pràctiques, *coaching*, xarxes...).

Com a docents, com a gestors, com a alumnes, què en penseu? En aquest hipotètic escenari, quin paper han de tenir els docents actuals? S'han de limitar a impartir activitats d'aprenentatge formal? O, en la mesura que són professionals que tenen una doble capacitat, com a experts en una matèria i com a facilitadors de l'aprenentatge, poden aportar valor a l'organització més enllà de la docència en sentit estricte? Esperem les vostres aportacions!!

◆ FORMACIÓ